

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 9 czerwca 2022 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia
zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych
oraz niektórych innych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 26 maja 2022 r. ustawy o zmianie ustawy o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1:
 - a) w pkt 1:
 - wyraz „stażysta” zastępuje się wyrazami „lekarz stażysta”,
 - wyraz „rezydent” zastępuje się wyrazami „lekarz rezydent”,
 - b) w pkt 2 w lit. b:
 - w ust. 1a i 1b wyrazy „stażystów i rezydentów” zastępuje się wyrazami „lekarzy stażystów i lekarzy rezydentów”,
 - w ust. 1b wyrazy „stażysty i rezydenta” zastępuje się wyrazami „lekarza stażysty i lekarza rezydenta”,
 - c) w pkt 3:
 - w ust. 1a i 1b wyrazy „stażystów i rezydentów” zastępuje się wyrazami „lekarzy stażystów i lekarzy rezydentów”,
 - w ust. 1b wyrazy „stażysty i rezydenta” zastępuje się wyrazami „lekarza stażysty i lekarza rezydenta”;
- 2) w art. 1 w pkt 2 dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Od dnia 2 lipca 2022 r. podmiot leczniczy jest obowiązany ustalić na nowo wynagrodzenie zasadnicze pracownika wykonującego zawód medyczny oraz pracownika działalności podstawowej, innego niż pracownik

wykonujący zawód medyczny, każdorazowo w przypadku uzyskania przez pracownika wyższych kwalifikacji zawodowych powodujących zaliczenie pracownika do wyższej grupy zawodowej wynikającej z załącznika do ustawy. W takim przypadku ustalenie na nowo wynagrodzenia zasadniczego następuje od następnego miesiąca kalendarzowego po udokumentowaniu przez wskazanego w zdaniu pierwszym pracownika faktu uzyskania wyższych kwalifikacji zawodowych.”;”;

3) w art. 1 w pkt 5, w art. 5 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) uwzględniło wysokość wynagrodzenia odpowiadającą adekwatnemu średniemu wzrostowi wynagrodzenia we wszystkich strukturach organizacyjnych danego podmiotu leczniczego; w przypadku gdy obecne wynagrodzenie danego pracownika znacząco odbiega od średniej wynagrodzeń pozostałych członków zespołu w danej grupie zaszeregowania, pracodawca może zastosować inny wskaźnik wzrostu wynagrodzenia, przy zachowaniu obowiązkowego, minimalnego poziomu wynagrodzenia w danej grupie zaszeregowania.”;

4) w art. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie :

„6) po art. 5 dodaje się art. 5a i art. 5b w brzmieniu:

„Art. 5a. W podmiotach leczniczych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3 i 7 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, utworzonych przez Ministra Obrony Narodowej na podstawie art. 83 tej ustawy, oraz w art. 22b ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 195 oraz z 2022 r. poz. 655), art. 5 stosuje się wyłącznie do pracowników zatrudnionych w komórkach wewnętrznych, które w ramach struktury organizacyjnej tych podmiotów udzielają świadczeń zdrowotnych, oraz pracowników wykonujących zadania Wojskowej Inspekcji Sanitarnej.

Art. 5b. W przypadku osoby niewykonującej zawodu medycznego zatrudnionej w ramach stosunku pracy w podmiocie leczniczym, o którym mowa w art. 5b, adekwatny średni wzrost wynagrodzenia w ustalonym okresie czasu realizuje się na zasadach określonych dla pracowników resortu obrony

narodowej w ramach środków finansowych przeznaczonych na wzrost wynagrodzeń tych pracowników w danym roku budżetowym, od dnia 1 stycznia danego roku kalendarzowego.”;”;

5) w art. 3 w pkt 2:

a) w lit. a, w pkt 4 skreśla się wyrazy „lub świadczącej usługi na podstawie umowy cywilnoprawnej, lub w ramach podwykonawstwa”,

b) w lit. b, w ust. 4a skreśla się wyrazy „lub świadczących usługi na podstawie umowy cywilnoprawnej, lub w ramach podwykonawstwa”;

6) w art. 3 w pkt 3, w pkt 2c wyrazy „przygotowywanie raportu w sprawie zmiany sposobu lub poziomu finansowania świadczeń opieki zdrowotnej oraz wydawanie, na zlecenie ministra właściwego do spraw zdrowia,” zastępuje się wyrazami „na zlecenie ministra właściwego do spraw zdrowia, przygotowywanie raportu w sprawie zmiany sposobu lub poziomu finansowania świadczeń opieki zdrowotnej oraz wydawanie”;

7) w art. 4 skreśla się ust. 3;

8) dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a W celu realizacji opisanego w art. 3 ustawy zmienianej w art. 1 podwyższenia wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawód medyczny oraz pracowników działalności podstawowej, innych niż pracownicy wykonujący zawód medyczny, podmioty lecznicze otrzymają w oparciu o przepisy wydane na podstawie art. 137 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowych ze środków publicznych (Dz.U. z 2021 poz. 1285) od 1 lipca 2022 r. na nowo określone warunki rozliczania świadczeń poprzez ustalenie współczynników korygujących dotyczących świadczeń udzielanych przez pracowników wykonujących zawód medyczny oraz przy udziale pracowników działalności podstawowej, innych niż pracownicy wykonujący zawód medyczny, zatrudnionych w podmiocie leczniczym, których wynagrodzenie zasadnicze jest niższe od najniższego wynagrodzenia zasadniczego, ustalonego na zasadach określonych w ustawie zmienianej w art. 1, w celu przeznaczenia dodatkowych

środków na pokrycie kosztów podwyższenia wynagrodzenia zasadniczego tych pracowników do wysokości nie niższej niż najniższe wynagrodzenie zasadnicze, z uwzględnieniem warunków określonych w tej ustawie.”;

- 9) w załączniku do ustawy, w tytule kolumny drugiej wyraz „wymaganych” zastępuje się wyrazem „posiadanych”;
- 10) w załączniku do ustawy, w lp. 1 wyrazy „1,45” zastępuje się wyrazami „1,7”;
- 11) w załączniku do ustawy, w lp. 2 po wyrazach „z wymaganym wyższym wykształceniem na poziomie magisterskim i specjalizacją” dodaje się wyrazy „lub certyfikatem specjalisty psychoterapii uzależnień”;
- 12) w załączniku do ustawy, w lp. 2 wyrazy „1,29” zastępuje się wyrazami „1,54”;
- 13) w załączniku do ustawy, w lp. 3 wyrazy „1,19” zastępuje się wyrazami „1,44”;
- 14) w załączniku do ustawy, w lp. 4 wyraz „Stażysta” zastępuje się wyrazami „Lekarz stażysta”;
- 15) w załączniku do ustawy, w lp. 4 wyrazy „0,95” zastępuje się wyrazami „1,2”;
- 16) w załączniku do ustawy, w lp. 5 wyrazy „1,02” zastępuje się wyrazami „1,27”;
- 17) w załączniku do ustawy, w lp. 6 po wyrazach „technik analityki medycznej,” dodaje się wyrazy „technik farmaceutyczny,”;
- 18) w załączniku do ustawy, w lp. 6 wyrazy „0,94” zastępuje się wyrazami „1,19”;
- 19) w załączniku do ustawy, w lp. 7 wyrazy „0,86” zastępuje się wyrazami „1,11”;

- 20) w załączniku do ustawy, w lp. 8 wyraz „1” zastępuje się wyrazami „1,25”;
- 21) w załączniku do ustawy, w lp. 9 wyrazy „0,78” zastępuje się wyrazami „1,03”;
- 22) w załączniku do ustawy, w lp. 10 wyrazy „0,65” zastępuje się wyrazami „0,9”.

MARSZAŁEK SENATU

Tomasz GRODZKI

UZASADNIENIE

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 26 maja 2022 r. ustawy o zmianie ustawy o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych oraz niektórych innych ustaw, postanowił wprowadzić do jej tekstu 22 poprawki.

Poprawki nr 1 i 14 zmierzają do zastąpienia dodawanych w ustawie o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych określeń „stażysta” i „rezydent”, pojęciami „lekarz stażysta” i „lekarz rezydent”. Senat uznał, że powinno się w tym zakresie zachowywać terminologię z ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty.

Przyjmując poprawkę nr 2 Senatorowie wprowadzili zasadę, iż ustalenie nowego wynagrodzenia pracownika następować będzie każdorazowo od następnego miesiąca kalendarzowego po udokumentowaniu przez niego faktu uzyskania wyższych kwalifikacji zawodowych. Taki mechanizm będzie z jednej strony sprawiedliwy, a z drugiej strony – zachęci pracowników do podnoszenia swoich kwalifikacji.

Poprawka nr 3 wprowadza rozwiązanie, w świetle którego pracodawca będzie mógł zastosować inny wskaźnik wzrostu wynagrodzenia, przy zachowaniu obowiązkowego, minimalnego poziomu wynagrodzenia w danej grupie zaszeregowania, jeżeli obecne wynagrodzenie danego pracownika znacząco odbiega od średniej wynagrodzeń pozostałych członków zespołu w danej grupie zaszeregowania. Zapobiegnie to powstawaniu dysproporcji w wynagrodzeniach osób zatrudnionych na tym samym stanowisku, w różnych placówkach medycznych tego samego podmiotu leczniczego.

Poprawkami nr 4 i 7 Senat uchylił przepisy zobowiązujące podmioty lecznicze do wskazywania w umowie o pracę, do której grupy zawodowej określonej w załączniku do ustawy jest zaliczone zajmowane przez pracownika stanowisko pracy. Umowa o pracę pracownika medycznego określa zazwyczaj ogólnie wskazane miejsce pracy oraz ogólnie opisane stanowisko pracy. Taka konstrukcja jest elastyczna i korzystna zarówno dla pracodawcy jak i pracownika.

Poprawka nr 5 ogranicza obowiązek przekazywania Agencji Oceny Technologii Medycznych i Taryfikacji informacji o osobach zatrudnionych w podmiocie leczniczym,

tylko do osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę. Senatorowie mieli wątpliwości, czy podmioty lecznicze mogą pozyskiwać tego rodzaju informacje od osób niebędących ich pracownikami.

Poprawka nr 6 ma charakter doprecyzowujący. Art. 31ha ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (art. 3 pkt 1 noweli) oraz art. 31n pkt 2c tej ustawy (art. 3 pkt 3 noweli) pozostawiały wątpliwość, czy Prezes ma przygotowywać raport, o którym mowa w tych przepisach, z własnej inicjatywy, czy na zlecenie właściwego ministra.

Poprawką nr 8 Senat wprowadził do ustawy przepis gwarantujący podmiotom leczniczym pokrycie kosztów związanych ze wzrostem wynagrodzeń ich pracowników wskutek wejścia ustawy w życie.

Poprawka nr 9 zmierza do tego, aby kompetencje określone dla grup zawodowych wymienionych w załączniku do ustawy, dotyczyły kwalifikacji posiadanych na zajmowanym stanowisku a nie kwalifikacji na nim wymaganych. Dotychczasowy zapis stanowi pole do nadużyć oraz zniechęca pracowników do podnoszenia kwalifikacji, ponieważ nie daje im żadnej gwarancji, że z doksztalaniem będzie się wiązał wzrost wynagrodzenia.

Poprawki nr 10, 12, 13, 15, 16 oraz 18 – 22 podnoszą o 0,25 współczynniki pracy dla wszystkich grup zawodowych wymienionych w załączniku do ustawy. Uchwalając te poprawki Senat wziął pod rozwagę, iż przyjęte w dniu 5 listopada 2021 r. ustalenia finansowe zawarte we wspólnym stanowisku Trójstronnego Zespołu do Spraw Ochrony Zdrowia, przez stronę rządową, stronę reprezentatywnych central związkowych oraz stronę reprezentatywnych organizacji pracodawców, po upływie siedmiu miesięcy istotnie się zdezaktualizowały. Faktyczny wzrost wynagrodzeń pracowników podmiotów leczniczych będzie w rzeczywistości znacznie niższy od uzgodnionego, ze względu na bardzo wysoką inflację. Poprawki uwzględniają tę okoliczność.

Poprawka nr 11 dodaje pracownika wykonującego zawód medyczny z certyfikatem specjalisty psychoterapii uzależnień do grupy zawodowej, dla której w załączniku do ustawy przewidziano współczynnik pracy 1,29. Zawód ten jest równoznaczny z tytułem specjalisty w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 46 ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o uzyskiwaniu tytułu specjalisty w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia.

Poprawką nr 17 Senat dodał zawód technika farmaceutycznego do grupy zawodowej, dla której w załączniku do ustawy przewidziano współczynnik pracy 0,94. Wymagania kwalifikacyjne dla tego zawodu są analogiczne do przyjętych dla technika analityki medycznej czy technika fizjoterapii, uwzględnionych wśród zawodów wymienionych w załączniku do ustawy.